

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința civilă nr. 8482

Ședința publică din data de **19.12.2014**

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: IONUȚ MILITARU

GREFIER: IZABELA DANIELA CHIȚU

Pe rol soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe **reclamantul SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR – RADIO ROMÂNIA** în contradictoriu cu **pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ**.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamatul prin avocat, lipsind intimata.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței de judecată faptul că la data de 04.12.2014, respectiv 08.12.2014 intimata a depus la dosar note scrise, după care:

Instanța procedează la comunicarea notelor scrise către reclamant, prin avocat.

Verificându-și din oficiu competența, în temeiul art. 131 C.pr.civ., instanța constată că este competentă general, material și teritorial să judece pricina, în cauză fiind incidente dispozițiile Legii nr. 544/2001, iar în temeiul art. 238 C.pr.civ., estimează durata litigiului la 1 termen.

Reclamantul, prin avocat, solicită lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a studia notele scrise.

Instanța dispune lăsarea cauzei la a doua strigare pentru a da posibilitatea părții de a le studia.

La a doua strigare a cauzei, reclamantul, prin avocat, apreciază că excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a domnului Toma Bogdan Costreie a rămas fără obiect.

Instanța ia act de precizarea reclamantului, prin avocat, în sensul că excepția lipsei dovezii calității de reprezentant legal a domnului Toma Bogdan Costreie a rămas fără obiect.

Reclamantul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri ce sunt deja administrate la dosar.

Instanța, potrivit disp. art. 255 raportat la art. 258 Cod Proc. Civ, încuviințează proba cu înscrisuri pentru părți, apreciind-o concludentă, pertinentă și utilă soluționării, înscrisuri pe care le constată administrate, și acordă cuvântul cu privire la excepția lipsei de obiect, dar și asupra fondului cererii, sub rezerva soluționării cu prioritate a excepției.

Recurentul, prin avocat, solicită respingerea excepției având în vedere obiectul cererii ce vizează obligarea pârâtei să furnizeze informațiile solicitate prin adresa din 12.05.2013, cererea fiind întemeiată pe disp. Legii nr. 544/2001. Mai mult, din înscrisurile depuse la dosar rezultă obiectul solicitării, respectiv să se comunice dacă Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune sunt înregistrate ca persoană publică, precum și refuzul pârâtei de a comunica relațiile solicitate, invocând că sunt informații secrete. Cu cheltuieli de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 394 C.pr.civ. declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 17525/3/2014, reclamantul Sindicatul Unit al Salariaților – Radio România a chemat în judecată pe pârâta Agenția Națională de

Administrație Fiscală, pentru ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei să furnizeze informațiile de interes public solicitate de reclamant prin cererea înregistrată la Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili (structura internă a ANAF) sub nr. 1150360 din 12.05.2014, în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces al cetățenilor.

Pârâta a formulat întâmpinare (f. 24), prin care a invocat excepția lipsei de obiect a cererii, iar pe fond a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. 1150360 din 12.05.2014, reclamantul Sindicatul Unit al Salariaților – Radio România a solicitat pârâtei Agenția Națională de Administrație Fiscală, prin structura sa Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili, să comunice dacă Societatea Română de Radiodifuziune este înregistrată fiscal ca instituție publică și, respectiv, dacă Societatea Română de Televiziune este înregistrată fiscal ca instituție publică.

Prin adresa nr. 1150360/15.05.2014, comunicat prin poștă în data de 22.05.2014, pârâta a transmis reclamantului următoarele: „...vă comunicăm că nu putem da curs solicitării dumneavoastră întrucât, în opinia noastră și totodată, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, informațiile solicitate nu se încadrează în înțelesul prevederilor Cap. II, Secțiunea 1, art. 3 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public”.

Potrivit art. 2 lit. b din legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități sau instituții publice, definite la lit. a – orice autoritate sau instituție publică, precum și orice regie autonomă care utilizează resurse financiare publice, iar accesul liber la aceste informații nu poate fi îngădit, conform art. 1.

În ceea ce privește excepția lipsei de obiect, tribunalul reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece pârâta nu a comunicat informațiile publice solicitate, ci numai a prezentat motivele pentru care înțelege să nu le comunice. Or, un astfel de răspuns nu echivalează cu soluționarea favorabilă a cererii.

Reclamantul a exercitat în limitele legale dreptul de a solicita și a obține de la autoritatea pârâtă informațiile de interes public ce privesc activitatea a două persoane juridice (Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune) față de care reclamantul se află în raporturi de dialog social, din perspectiva membrilor pe care îi reprezintă.

Potrivit art. 1 lit. w din Legea nr. 62/2011 a dialogului social, sindicatul este o formă de organizare voluntară a angajaților, în scopul apărării drepturilor și promovării intereselor lor profesionale, economice și sociale în relația cu angajatorul.

Reclamantul a justificat interesul obținerii acestor informații prin depunerea adresei nr. 1059/25.03.2013 (f.18) emisă de Societatea Română de Radiodifuziune, prin care se neagă calitatea de autoritate sau instituție publică a acestei persoane juridice.

Dispozițiile art. 11 din Codul de procedură fiscală, privind secretul fiscal, nu sunt incidente în cauză, deoarece informațiile solicitate nu privesc impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat, ci exclusiv împrejurarea dacă cele două persoane juridice sunt înregistrate ca instituții publice sau nu, prin raportare la formularele pe care trebuia să le completeze (formularul 040 sau formularul 010).

Tribunalul reține că pârâta avea obligația de a asigura informațiile de interes public solicitate în scris, conform art. 6-7 din Legea nr. 544/2001, nefiind exceptate de la accesul liber al cetățenilor. Sindicatul reprezintă interesele membrilor săi în relația cu angajatorul, fiind îndreptățit să verifice inclusiv respectarea de către acesta a obligației de depunere a declarației de înregistrare fiscală potrivit Ordinului MFP nr. 262/2007.

Din probele administrate nu a rezultat îndeplinirea acestor obligații de către pârâtă, motiv pentru care instanța va admite cererea de chemare în judecată și va dispune

obligarea pârâtei să furnizeze în termen de 30 de zile informațiile de interes public solicitate de reclamant prin cererea nr. 1150360/12.05.2014.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța constată că pârâta a căzut în pretenții, motiv pentru care se va face aplicarea dispozițiilor art. 453 C.pr.civ. și va dispune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată către reclamant.

Potrivit art. 451 alin. 2 C.pr.civ., instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. În această privință, tribunalul constată că acțiunea reclamantului a fost soluționată cu celeritate, la primul termen de judecată, iar onorariul avocațial de 1.500 de lei este disproporționat în raport cu natura pricinii, complexitatea acesteia, valoarea totală a pretențiilor și munca îndeplinită de avocat, astfel că va fi redus, urmând a fi obligată pârâta la plata sumei de 500 de lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca neîntemeiată excepția lipsei de obiect.

Admite în parte cererea de chemare în judecată privind pe **reclamantul SINDICATUL UNIT AL SALARIAȚILOR – RADIO ROMÂNIA**, CUI 11844234, cu sediul social în București, str. G-ral Berthelot nr. 60-64, camera 805, sector 1, cu sediul procesual ales în București, Aleea Barajul Bistriței, nr. 16, bl. Y4, sc. 1, et. 5, ap. 28, sector 3, în contradictoriu cu **pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5.

Obligă pârâta să furnizeze în termen de 30 de zile informațiile de interes public solicitate de reclamant prin cererea nr. 1150360/12.05.2014.

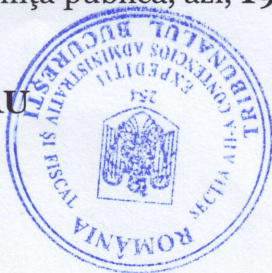
Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 500 de lei cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocațial redus conform art. 451 alin. 2 C.pr.civ.

Neexecutorie.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Tribunalului București.

Pronunțată în ședință publică, azi, **19.12.2014.**

PREȘEDINTE,
IONUȚ MILITARU

GREFIER,
IZABELA DANIELA CHIȚU